

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literary Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages,
Faculty of Arts, Banaras Hindu University,
Varanasi- 221005, Uttar Pradesh,India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG),Department of
Tamil, Institute of Languages, Literature& culture,
Visva – Bharathi University,Santiniketan,West
Bengal, India -731235

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Stidies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Stidies ,Eastern University, Srilanka

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கல்மரம் புதினம் குறிப்பிடும் மனித உரிமை மீறல்களும் தீர்வுகளும்

Human rights violations and solutions mentioned in the Novel Kalmaram

Dr. A. Jeba Christy, Assistant Professor, Tamil Department, KG Arts and Science College, Coimbatore.

முனைவர் ஆ. ஜெபா கிறிஸ்டி, உதவிப் பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை கேஜி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.

Abstract;

All beings have the right to live. All human beings have the right to act freely and make decisions. The general purpose of the society is selfish and it is interested in political campaigns, and third-rate movies. Many people do not have the time to contemplate the reality found in the lives of ordinary people. Generally people have come to the conclusion that it is unnecessary and waste to contemplate a life that has no hope to change because the rights demanded in the right way are not yielded and not responded for a long duration. The purpose of this research article is to examine the violations of rights found in the lives of construction workers and the solutions they have struggled to achieve.

Keyword: Poverty, Lack of pay for labor, Women's rights, Capitalism, Demanding rights

ஆய்வுச் சுருக்கம்

அனைத்து உயிர்களுக்கும் உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை உண்டு. மனிதர்கள் அனைவரும் சுதந்திரமாகச் செயல்படவும் முடிவுகள் எடுக்கவும் உரிமை பெற்றவர்களாவார்கள். சமுதாயத்தின் பொது நோக்கமானது சுயநலங்களிலும் அரசியல் பிரச்சாரங்களிலும் மூன்றாம் தர சினிமாக்களின் மீதும் மோகம் கொண்டு உள்ளது. சராசரி மனிதர்களின் வாழ்க்கையில் எதார்த்தத்தை நிதானித்துப் பார்க்க பலருக்கும் நேரம் இருப்பதில்லை. இறுதிவரை மாற்றமே நிகழாத ஒரு வாழ்க்கையைக் குறித்து சிந்திப்பது என்பது தேவையற்றது என்ற எண்ணம் பலர் மனங்களில் வந்துவிட்டது. காரணம் உரிமைகளைக் கோற முடியாமல் ஒரு புறமும் கேட்டுக் கிடைக்காத நிலை நீட்டிப்பு மறுபுறமும் இருக்கின்றது. கட்டிடத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில் காணப்படும் உரிமை மீறல்களையும் அதற்கானத் தீர்வுகளையும் போராடிக் கிடைக்கப் பெற்றதையும் ஆராய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: வறுமை, உழைப்பிற்கு ஊதியமின்மை, பெண்ணுரிமை, முதலாளித்துவம், உரிமைகள் கேட்கப்படுத்தல்

முன்னுரை

காலத்திற்கேற்றார் போல் இலக்கியங்களின் வகைமைகள் மாறுபடுகின்றன. ஆனால் எல்லா காலகட்டத்திலும் இலக்கியங்கள் மக்கள் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் பொருண்மையில்தான் அமைந்துள்ளன. சமகால இலக்கியங்களில் ஒன்றானப் புதினங்களில் மக்கள் வாழ்வியல் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்று இருப்பிடம் ஆகும். இருப்பிடங்களை கட்டிடங்களாகக் கட்டிக் கொடுப்பவர்கள் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் ஆவர். அவர்தம் வாழ்க்கையையும் தொழில் தொடர்பான சவால்களையும் அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்டது எழுத்தாளர் திலகவதி அவர்களின் கல்மரம் என்ற புதினம் ஆகும். இப்புதினத்துள் இடம்பெறும் கட்டிடத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகள், மீறல்கள் மற்றும் உரிமைகள் கிடைக்கப்பெற எடுக்கும் முன்னெடுப்புகள் போன்றவற்றைப் பற்றி ஆய்வுக்கட்டுரையில் காண்போம்.

உணவின்மை

பசி என்பதற்குத் தமிழ்மொழி அகராதி “இஃது உயிர் வேதனையினொன்று; மாயை யாக்கை பதினெண் குற்றத்துமொன்று” (தமிழ்மொழி அகராதி, ப.941) என்று குறிப்பிடுகிறது. மனிதனுக்கு பசி ஏற்படும் பொழுது தேவையான உணவைக் கொடுக்காமல் போனால் வயிறு நோய்குள்ளாகப் போய்விடும். பசி உண்டாகும் போது உண்ணும் உணவிற்கு ஏற்படும் வறுமை கொடுமையானதாகும். முதலாளிகள் தொழிலாளர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டி கொண்டு உணவுக்குரிய கூலியைக் கூட கொடுக்காமல் அலைக்கழிக்கின்றனர். இங்கு மனிதனது அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றான உணவு மறுக்கப்படுகின்றது. இதனைப் பாரதியார்,

“தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லை எனில்

ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்” (பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.46)

என்றார். கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் ஒருவேளை சாப்பாட்டிற்கு வழியில்லாமல் தவிக்கின்றனர். கம்சலை என்பவள் கட்டிட வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்போது கொத்துக்கரண்டி காலில் பட்டு கால் விரல்கள் இரண்டையும் இழக்கிறாள். சரியான மருத்துவமும் பராமரிப்பும் இல்லாததால் பாதம் முழுவதையும் எடுக்க வேண்டிய நிலையில் சாப்பாட்டிற்கு வழி இல்லாமல் துயருறும் நிலையை திலகவதி தன் புதினத்தில், “வருமானம் இல்ல, வேல இல்ல, சாப்பாட்டுக்கு எங்கக்கா போறது. கடன உடன வாங்கி நேத்து ராத்திரி அம்மா கஞ்சி காச்சி குடுத்துச்சி. அதோட சரி. இந்த வேலை சாப்பாடு நீங்க தரீங்க நாளைக்கு யாரு குடுப்பாங்க?” (திலகவதி, கல்மரம், ப.132) என்ற கதைப்பகுதியில் விவரிக்கின்றார். இந்த வறுமைக்குக் காரணம் வேலையில்லா நிலையாகும். அதனால்தான் கம்சலை தனது கால் விரல்கள் துண்டிக்கப்பட்டு உடல்நிலை ஆரோக்கியமற்ற தன்மையில் இருந்தாலும் வேலைக்கு சென்று விட்டால், சாப்பாட்டுக் கவலை இல்லை என்பதை உணர்ந்து, மீண்டும் வேலைக்கு சேர ராகினியிடம்

கேட்பதை, “அக்கா நான் இங்க வந்தது ஒருவேளை சாப்பாட்டுக்கில்லக்கா எனக்கு ஒரு வேலை போட்டுக் குடுங்க” (திலகவதி, கல்மரம், ப 132) என்று கேட்கும் வரிகளில் உணரலாம்.

பாதுகாப்பற்ற இருப்பிடம்

சுதந்திர இந்தியாவில் அனைவரும் அனைத்து இடங்களிலும் சுதந்திரமாக பாதுகாப்பாக வாழும் உரிமை பெற்றவர்களாவார்கள். சமூகத்தில் வறுமையில் வாடுபவர்கள், ஆதரவற்றவர்கள் பிற மனிதர்களால் அடிமைப்படுத்தப்படுபவர்கள் அனைவரும் பாதுகாப்பான இருப்பிடத்தை அமைத்துக் கொள்ள முடியாமல் துன்புறுகின்றனர். முதலாளி ஆர்.ஆர்.எம்மின் கட்டிடத்தில் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் தங்குவதற்கு சரியான இருப்பிடம் இல்லாமல் மழை வெள்ளத்தில் துன்பப்படுகின்றனர். இதனை, “வெள்ளத்தினால் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் படும் அவஸ்தை அவன் இதயத்தைக் குடைந்தது. அவர்களின் குடிசைகளில் தண்ணீர் புகுந்து விட்டது. துணிமணிகள் தட்டுமுட்டு பொருட்கள் எல்லாம் வெள்ளக்காட்டில் புதைந்து கிடந்தன” (திலகவதி, கல்மரம், ப.134) என்ற கதைப்பகுதி விளக்குகின்றது. கட்டிடத் தொழிலாளர்களின் இந்நிலையைக் கண்டு கவிமணி ஆதங்கப்படுவதை,

“வீடு கட்டுமொரு - கொத்தன்

விடுதி யில்லாமல்

ஆடு மாடுகள் போல் - உலகில்

அலைய லாமோ? - ஐயா!” (கவிமணி, கவிமணியின் கவிதைகள், ப.126)

என்ற கவிதை சுட்டிச்செல்கிறது. பொருளாதாரத்தில் நலிந்திருக்கும் கீழ்த்தட்டு மக்களுக்கு தங்கும் வீடு என்பது எட்டாக்கனியாகத்தான் உள்ளது. இத்தகைய இருப்பிடச் சிக்கலை,

“இறந்த பின்பு தாஜிமஹால் வேண்டாம்

இருக்கும் போதே

ஒரு குடிசை கொடுங்கள்” (ஆ.ஜெகதீசன், இலக்கியத்தில் மனித உரிமைக் கோட்டபாடுகள். ப.223)

என்ற புதுக்கவிதை குறிப்பிடுகிறது.

உழைப்பிற்கு ஏற்ற ஊதியமின்மை

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டான இன்று அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் மிக உயரத்தில் வளர்ந்து விட்டது. புதுப்புது இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டன. மனிதர்கள் பத்து பேர் செய்ய வேண்டிய வேலையை ஒரே இயந்திரம் செய்து விடுகிறது. ஆனாலும் சில வேலைகளில் மனித உழைப்புக்கு இயந்திர உழைப்பு ஈடாகாது. இயந்திர ஆற்றலை உருவாக்குவதே மனித ஆற்றல் தான். அத்தகைய ஆற்றல்மிகு மனிதனுக்கு உழைப்பிற்கு ஏற்ற கூலி கிடைப்பதில்லை. ஆதிக்க வர்க்கத்தினரால் தொழிலாளர்களின் உழைப்பு

சுரண்டப்படுகிறது. உழைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கென மனித உரிமை பாதுகாப்பு ஆணையங்கள் சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது. இதன்படி முதலாளிகள் தொழிலாளர்களிடம் எந்த விதமான வேலைகளை வாங்க வேண்டும், அவர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டிய கட்டுப்பாடுகள், தொழிலாளர்களுக்கு முதலாளிகள் தொழிலகத்தில் செய்து தர வேண்டிய பாதுகாப்புகள் குறித்து வரையறுத்துள்ளது. சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை 23 மற்றும்

24 - ம் விதிகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. “இதன்படி தனி நபர்களோ அல்லது அரசாங்கமோ, தீய முறைகளில் வலுவற்றவர்களை பயன்படுத்தி சுரண்டுவதை அரசியலமைப்பு தடை செய்கிறது. மக்களை இழிதொழில் புரியச் செய்தல், கட்டாய இலவசப் பணி, அடிமைத் தொழில், கட்டாய உழைப்பு போன்றவை அரசியல் அமைப்பால் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன” (ஜே.தர்மராஜ், மனித உரிமைகள் ப.149 — 150) என்கிறது. இச்சட்டங்களெல்லாம் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கைக்கு உதவவில்லை. இத்தொழிலாளர்கள் நாளெல்லாம் உழைத்தும் உழைப்பிற்கான ஊதியம் முழுமையும் அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. கல்மரம் புதினத்தில் இடம்பெறும் கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கான ஊதியம் போதுமானதாக இல்லை. இங்கு வேலை செய்யும் போது ஏற்படும் விபத்துகளுக்கான இழப்பீட்டுத் தொகையும் கிடையாது. வேலையில்லாமல் இருக்கும் காலகட்டத்தில் இத்தொழிலாளர்கள் பெரும் இன்னல்களுக்கு ஆளாகின்றனர். வேலைக்கான ஊதியம் கிடைக்கப்பெறாமையை, “மேஸ்திரி கைகளை கூப்பினார். உடம்புக்கு சுத்தமா முடியல. ஐயா சம்பளப் பணம் கூட கொடுக்கல. ரொம்ப கஷ்டமா இருக்கு. சோறு தண்ணி இல்லாம என்ன பண்ண முடியும். கேட்டு கேட்டு தொண்டைத் தண்ணி வத்திப் போச்சு” (திலகவதி, கல்மரம், ப.150)

என்ற கதைப் பகுதி விளக்குகின்றது. இத்தகைய உழைப்புச் சுரண்டலை,

“கரையான் புற்று

பாம்பு குடிபுகுந்தது

உழைப்புச் சுரண்டல்” (இராமச்சந்திரன், மழை பெய்த பிறகு, ப.47)

என்கிறார் கவிஞர். கூலியை பெரும் நோக்கில் தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைகளை பெறும் வழியாக சங்கம் அமைப்பதையும் சங்கத்தில் சேர்வதையும் புதினத்தின் பிற்பகுதி சுட்டிச் செல்கிறது.

பெண்ணடிமைத்தனம்

ஆண், பெண் இருவரும் சம உரிமை பெற்றவர்களாவர். அனைத்து விதமான உரிமைகளும் ஆணுக்கு இணையாக பெண்ணும் பெறத் தகுதி பெற்றவளாவாள். பழங்காலத்தில் பெண்ணுக்கான சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் கொடுமையானதாக இருந்தது. கல்வி, சுதந்திரம்,

பேச்சரிமை, வேலைக்கு செல்லும் உரிமை போன்ற உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டிருந்தன. ஆணின் ஆதிக்கத்திலும் அவனின் துணையோடும் தான் பெண் எல்லாச் செயல்பாடுகளிலும் ஈடுபட முடியும் என்ற நிலை இன்று வரை இருக்கிறது. பெண் கல்வி கற்றாலும், கற்காவிட்டாலும் ஆணுக்குக் கீழ் அடிமையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ராகினியை காசிக்கு திருமணம் செய்ய பேசும்போது பெண் வீட்டாரிடம் காசி நிறைய சம்பளம் வாங்குபவன். நல்ல வேலையில் இருப்பவன். என்றெல்லாம் பொய் வார்த்தைகளைக் கூறி ஏமாற்றி விடுகின்றனர். ராகினி காசியிடம் இது குறித்து கேட்டபோது காசிக்கு அவளை அதற்ற வேண்டும் என்று தோன்றினாலும், அவனால் அதை செய்ய முடியவில்லை. ஏனென்றால் ராகினி கேட்பதில் நியாயம் இருந்ததால் அமைதியாக இருந்து விடுகிறான். இதனை,

“நல்லா யோசனை பண்ணிப் பாருங்க. கல்யாணமாகி இத்தன நாளாச்சு. காசி அவளை மிரட்டுவது போலக் குரல் கொடுத்தான். மறுபடியும் வாயைத் திறக்க அஞ்சுவது போல அவளை அதட்டியும் அடக்கியும் வைக்க வேண்டும் என்று அவனுக்கு தோன்றியது. ஆனால் அவள் சொன்னவற்றில் அவன் எதை மறுப்பான்? எதை ஒதுக்குவான்” (திலகவதி, கல்மரம், ப.68) என்ற கதைப்பகுதி விவரிக்கின்றது. ஆதிலட்சுமியின் மகள் கன்னியம்மாளின் கணவன் பாலியல் நோயால் பாதிக்கப்படுகிறான். தனக்கு கொடிய நோய் ஏற்பட்டும் தன் மனைவியோடு உடலுறவு கொண்டதால் அவளது வயிற்றில் உள்ள சிசுவும் அவளும் நோயால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். ஆனால் அவளது கணவன், தனக்கு இந்நோய் ஏற்படக் காரணம் மனைவியின் ஒழுக்கமின்மை என்கிறான். இதைக் கேள்விப்பட்ட கன்னியம்மாள் மிகவும் வருந்துகிறாள். கணவனை எதிர்த்துக் கேட்க துணிச்சல் இல்லாமல் தன் தாய் வீட்டுக்கு வந்து விடுகிறாள். ஆதிலட்சுமியும் தன் மகளின் நிலைமைக்கு எதிர்த்துக் கேள்வி கேட்க முடியாதவளாய் வருந்துகிறாள். இதனை, “எல்லாத்துக்கும் மேல ஒம்புருசன்கிட்டப் போய் விசயத்தச் சொல்லி வைத்தியம் பண்ணிக்கங்கனு நீ சொன்னதுக்கு, நீயே வைத்தியம் பண்ணிக்கணும் ஒனுக்கு நடவடிக்க சரியில்லன்றதால இந்த வியாதி வராதா, நீ பண்ணிக்க வைத்தியமுன்னு சொன்னானாமே அந்த பாவி. என்னா பேச்சு பேசிப்புட்டான் இப்பிடி ஒரு சொல்லு வந்துடக்கூடாதுன்னு தானே அத்தினி அவசரமா ஒனுக்கு கல்யாணத்தப் பண்ணி வச்சேன். எப்பேர்ப்பட்ட வார்த்த கேட்டுங்குறான் பேமானி. ஒந்தல எயித்து இப்படியா இருக்கணும்? ஒன்ன எப்பிடி நான் கரயேத்தப் போறேன் என்று அரற்றி புலம்பியது அவள் மனம்” (திலகவதி, கல்மரம், ப.57) என்ற வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன. ஒருபுறம் ஆண்களால் அடிமைப்படுத்தப்படும் பெண்களும், மறுபுறம் அடிமைத்தனத்தை எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்து அதற்கான தீர்வுகளைக் காணும் பெண்களையும் காண முடிகின்றன. பெண் என்றால் ஆணுக்கு அடுத்தபடியாகத்தான் என்பதை பெற்றோர்களும்

ஆதரிக்கிறார்கள். குறிப்பாக தாயும் ஆணாதிக்கத்தைப் போற்றுவதும் பெண்ணடிமைத் தனத்தை அங்கீகரிப்பதும், சமுதாயத்தில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. இப்புதினத்திலும், “நீ ஒரு பொம்பள தடிச்சி இருக்க சொல்ல ஆம்பளப்புள்ள போய் தண்ணி புடிச்சாறதா ஏண்டி, ஏன்? என்ன தப்பு? ஆம்பள புள்ளக்கி குடிக்கத் தண்ணி வேணும், குளிக்க தண்ணி வேணும், கைய கால கழுவ தண்ணி வேணும், ஆனா தண்ணி புடிச்சாற மட்டும் கூடாதா? எம்புள்ள கை கழுவன தட்டக் கூட எடுத்துப் போயி ஊத்தவுட்டதில்ல நானு கொடத்த தூக்கிப் போய் தண்ணி புடிச்சாரணும்னு தல எயித்தாடி எம் புள்ளக்கி, நாயே, சீமான்'டி எம்மவன் சீமான்” (திலகவதி, கல்மரம், ப.53) என்ற கதைப்பகுதி குறிப்பிடுகின்றது. பெண் அடிமைத்தனத்தை எதிர்த்துக் கேள்வி கேட்பவளாய் காவிரி என்ற சிறுமி இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகிறது.

ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தல்

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உயிரையும் உழைப்பையும் ஆதிக்க சக்திகள் உறிஞ்சுகின்றன. அதனோடு அவர்களை ஒதுக்கவும் நினைக்கின்றனர். கட்டிடத் தொழில் நடக்கும் இடத்தில் பாதுகாப்புப் பணியாளனாக வேலை பார்ப்பவன் காசி. கட்டிட வேலைக்கு வந்த சிமெண்ட் மூட்டைகள் கலப்படமாக இருந்துள்ளன. அதை அவன் கவனிக்கவில்லை. முதலாளி அதற்காக காசியை அனைவரும் முன்பும் கணத்தில் அடித்து விடுகிறார். இதைக் கண்ட பிற தொழிலாளர்கள் முதலாளி ஏன் அடித்தார். அதற்கான உரிமை அவருக்கு இல்லை என்று கேட்க துணிவதை, “தப்பு பண்ணா தண்டன தரட்டும் வேண்டாங்கள் ஆனா எடுத்த எடுப்பில தொழிலாளி மேல கை நீட்டறது அவங்கள் வாய்க்கு வந்த மாதிரி திட்டறதுங்கறதெல்லாம் மோசமான சமாசாரம் இதை இப்படியே விட்டுறக்கூடாது கணீரென்ற குரலில் சங்கரன் பேசினான்” (திலகவதி, கல்மரம், ப.98) என்ற கதைப்பகுதி விளக்குகிறது. கம்சலை என்ற பெண்ணுக்கு கட்டிட வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் போது இரண்டு கால் விரல்கள் துண்டாகி விடுகின்றன. முதலாளி கண்டுகொள்ளவில்லை. 1923 - இல் வேலையின் இழப்பீடு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இச்சட்டத்தின்படி வேலை செய்யும்போது ஏற்படும் விபத்தினால் ஒரு தொழிலாளி பாதிக்கப்பட்டால் அவருக்கு அல்லது அவரது குடும்பத்தினருக்கு இழப்பீடு பெற வழிவகை செய்கிறது. கம்சலைக்கு விரல்கள் துண்டிக்கப்பட்டதற்கான எந்த ஒரு இழப்பீட்டுத் தொகையும் கொடுக்கப்படவில்லை. மாறாக உணவுக்கும் சிகிச்சைக்கும் வருமானம் இல்லாமல், சிகிச்சை முழுமையடையாமலே மீண்டும் வேலைக்கு வருகிறாள். முதலாளியிடம் அவள் தனக்கான வேலை இழப்பீட்டுத் தொகையும் கேட்கவில்லை. இழப்பீட்டுத் தொகை கேட்கும் விழிப்புணர்வும் கம்சலைக்கு இல்லை. காவேரி கம்சலைக்கான மருத்துவ செலவையும் அவள் வாழ்வாதாரத்திற்கும், துணிந்து பணம் கேட்கிறாள். காவேரி படித்தவள் என்பதால் முதலாளி கொஞ்சம் பயந்து பணம் கொடுக்கிறார். தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைக்காகப்

போராட முனைவதை, “கசிலாக்கா சொல்றாப்ல நாம்ப உரிமைங்கள நாம்ப போராடித் தான் அடைஞ்சாவனும்” (திலகவதி, கல்மரம், ப.157) என்ற வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

முன்னேற்றம்

ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தங்களது முன்னேற்றத்திற்காக ஒன்றிணைந்து சங்கம் அமைக்கின்றனர். அச்சங்கத்தில் உறுப்பினர்கள் ஆகின்றனர். தங்களது கோரிக்கைகளை முன்வைக்கும் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் ஆனவுடன் அத்தொழிலாளர்கள் புது தைரியம் அடைகின்றனர். பொருளாதார, சமூக மற்றும் பண்பாட்டு உரிமைகளுக்கான பன்னாட்டு உடன்படிக்கையின் 11 வது பிரிவு உணவு, உடை, உறையுள் உட்பட போதிய வாழ்க்கைத் தரத்துடன் மக்கள் வாழ்வதற்கான உரிமைகளை வலியுறுத்துகின்றன. அதன்படி ஐ.நா.வின், "உறுப்பு நாடுகள் தங்கள் நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் போதுமான தரமுடைய வாழ்வை வாழ வழிவகை செய்ய வேண்டும். போதிய உணவு, உடை, உறையுள், வாழ்வு முறையில் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றம் காண மக்களுக்கு உரிமை உண்டு" (செ.ஐயாத்துரை மனித உரிமைகள், ப.74) என்கிறது. இதனடிப்படையில் தொழிலாளர்கள் முதலாளியிடம் தங்கள் ஊதியத்தை கேட்டு பெறுவது என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனர். நாளை வேலை கிடைக்காது என்ற பயத்தில் இன்றைய ஊதியத்தை இழக்கக் கூடாது. கேட்டு பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வருவதை,

“ஆனா ஒழிப்பு ஒருத்தன் சுரண்டற நாம்ப விடக் கூடாது. நாளக்கு நமக்கு வேல தர மாட்டாங்களேன்னு பயந்து பயந்து இன்னிக்கு கெடக்கற வேண்டிய சம்பளத்த வுட்டுடக்கூடாது” (திலகவதி, கல்மரம், ப.157)

என்ற வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

உரிமைகளைக் கேட்டல்

ஒவ்வொருவரும் அவரவர் உரிமைகளைப் பெற வேண்டும். உரிமைகள் மறுக்கப்படும் போது அதைக் கேட்டு பெற்றுக் கொள்வதும் அவரவர் கடமையாகும். காசியை முதலாளி திட்டுகிறார். அதற்கு ராகினி கோபப்படுகிறாள். ஆனால் காசியோ கூலி தருகிற முதலாளி திட்டுவதை கேட்டு அமைதியாகச் செல்லாமல் வேறு என்ன செய்வது என்று சலிப்போடு கேட்கிறாள். ராகினி முதலாளியை எதிர்த்து கேள்வி கேட்கிறாள். அதைக் கேட்ட முதலாளிக்கு கோபம் வருகிறது. காசியோ வேலை இல்லாமல் போய் விட்டால் என்ன செய்வது என்று பயப்படுகிறாள். ராகினியின் துணிந்து செயல்படும் திறத்தை,

“ஆர். ஆர் .எம். எனக்கு முன்னால உங்கள திட்டத் தொடங்கினப்போ நான், சார் அவரத் திட்டாதிங்க. அவர் ஒண்ணும் தப்புப்பண்ணல உங்களுக்கு எங்களப் பிடிக்கலவேன்னா சொல்லுங்க. நாங்க போயிடறோம்னு சொன்னப்ப அந்தாள் முகம் எப்படிச் சுருங்கிப் போச்சி” (திலகவதி, கல்மரம், ப.147)

என்ற வரிகள் சுட்டுகின்றன. உரிமை மீறலை எதிர்த்துக் கேள்வி கேட்கும் பெண்ணாக ராகினி விளங்குவதைக் காண முடிகிறது.

முடிவுரை

கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் வாழும் உரிமையையும், சுதந்திரமாக வேலை செய்யும் உரிமையையும் இழந்தவர்களாகக் காணப்படுவதை கல்மரம் புதினம் பதிவு செய்கிறது. பட்டினியோடும், இருப்பிடமின்றியும், சரியான ஊதியமின்றியும் தங்கள் கடமையை செய்து முடிக்கும் எண்ணத்தோடு கட்டிட வேலை பார்ப்பதைக் காண முடிகிறது. உரிமைகள் கேட்க தொழிலாளர்கள் தயங்குவதையும் உரிமைகளைத் தர முதலாளி மறுப்பதையும் காணமுடிகிறது. உரிமைகளைப் பெறும் நோக்கில் சங்கத்தில் உறுப்பினராக பலர் முயல்வதையும் அறிய முடிகிறது. தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் என்பது முயலாமல் கிடைப்பதில்லை. அப்படி முயலும் போது உரிமைகள் கிடைக்கின்றன. ஆனால் அதையும் கொடுக்க மறுக்க ஆதிக்க வர்க்கத்தினரின் கையோங்குவதையும் காண முடிகிறது. தங்களுக்கான உரிமைகளைத் தொழிலாளர்கள் கேட்டும், எதிர்த்தும் பெற்றதால் எதிர்காலத்தில் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டாலும் இன்றைய உரிமையை இன்றே பெற வேண்டும் என்ற மன தைரியம் உள்ளவர்களாக விளங்குவதை அறிய முடிகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. செ. ஜியாத்துரை மனித உரிமைகள், கங்கா பப்ளிகேஷன்ஸ், புதுக்கோட்டை. முதற்பதிப்பு - 2008
2. கௌமாரீஸ்வரி, S. (பதிப்பாசிரியர்), நா.கதிரைவேற்பிள்ளையின் தமிழ்மொழி அகராதி, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை. மூன்றாம் பதிப்பு - 2005
3. தர்மராஜ், ஜே. மனித உரிமைகள், டென்சி பப்ளிகேஷன்ஸ், சிவகாசி. நான்காம் பதிப்பு - 2014
4. திலகவதி, கல்மரம் அம்ருதா பதிப்பகம், சென்னை. முதல் பதிப்பு - 2005
5. தேசிய விநாயகம் பிள்ளை, கவிமணியின் கவிதைகள், பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை. முதற்பதிப்பு - 2013

6. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், லியோ புக் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை. மூன்றாம் பதிப்பு - 2010
7. ராமச்சந்திரன், கா. மழை பெய்த பிறகு, குமரன் பதிப்பகம், சென்னை. முதற்பதிப்பு - 1951.
8. ஜெகதீசன், ஆ. இலக்கியத்தில் மனித உரிமைகள் கோட்பாடுகள், தாமரை பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட், சென்னை. முதற்பதிப்பு - 2008

References:

1. S. Aiyathurai Human Rights, Ganga Publications, Pudukkottai. First Edition - 2008
2. Gaumariswari, S. (Editor), N. Kathiravetpillai's Tamil Language Dictionary, Saradha Press, Chennai. Third Edition - 2005
3. Dharmaraj, J. Human Rights, Tensi Publications, Sivakasi. Fourth Edition - 2014
4. Thilagavathi, Kalmaram Amrutha Press, Chennai. First Edition — 2005
5. National Vinayagam Pillai, Poems of Kavimani, Poompuhar Publishing House, Chennai. First edition - 2013
6. Bharathiyar, Poems of Bharathiyar, Leo Book Publishers, Chennai.
Third edition - 2010
7. Ramachandran, K. After the rain, Kumaran Publishing House, Chennai. First edition -1951.
8. Jagatheesan, A. Principles of Human Rights in Literature, Tamarai Publications (P) Lit, Chennai. First edition — 2008

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஜூலை மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஜூலை 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஜூலை இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com